RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 103.507 van 12 februari 2002
in de zaak A. 86.261/XIV-4972.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 23 augustus 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 juli 1999 tot verwerping van een verzoek tot herziening, aan de verzoekende partij betekend op 4 augustus 1999;

Gelet op het arrest nr. 86.849 van 25 april 2000 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gelet op het verzoek tot voortzetting van de verwerende partij;

Gezien de memorie van antwoord en de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 26 juni 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die, loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor verzoeker, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord adjunct-auditeur M. STERCK, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 18 januari 2001, in haar andersluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de memorie van antwoord van de verwerende partij buiten de termijn werd ingediend; dat verzoeker terecht vraagt ze uit de debatten te weren;

2. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Verzoeker, van XXX nationaliteit, treedt op 24 juli 1996 in het huwelijk met de tot vestiging gemachtigde XXX XXX. Op 21 oktober 1996 dient verzoeker een visumaanvraag in, in het kader van gezinshereniging te A.. Op 30 oktober 1996 komt verzoeker België binnen met een XXX nationaal paspoort dat voorzien is van een visum. Er wordt hem een attest van immatriculatie afgeleverd op 18 april 1997.

2.2. Op 26 juni 1997 verklaart verzoekers echtgenote bij de politie van Gent dat verzoeker en zij niet meer samenwonen.

2.3. Op 6 augustus 1997 neemt de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Verzoeker dient op 3 september 1997 een verzoek tot herziening in. Volgens het advies van de commissie van Advies voor Vreemdelingen van 20 januari 1999 is het verzoek tot herziening gegrond. Dit advies luidt als volgt :

> "XXX, vreemdeling van XXX nationaliteit, huwde op 24/07/1996 in XXX met een XXX vrouw die in België was gevestigd sedert 09/08/1977.
> XXX kwam naar België op 30/10/1996 om zich bij zijn echtgenote te vestigen.
> Het echtpaar vestigde zich aanvankelijk bij de schoonouders van XXX, later is het gezin afzonderlijk gaan wonen.
> Er is samenwonen geweest in de periode van 30/10/1996 tot juli 1997.
> Na die periode is de echtgenote naar haar ouders teruggekeerd.
> DoorXXX werd voor de vrederechter de procedure voorlopige maatregelen (artikel 223 B.W.) ingesteld.
> Thans is de procedure echtscheiding door onderlinge toestemming lopende.
> Het niet meer samenwonen van het echtpaar is het gevolg van het verstoren van de verstandhouding tussen de echtgenoten, waarbij vooralsnog niet kan worden aangetoond dat XXX in het huwelijk zou zijn getreden met een in België gevestigde vrouw uitsluitend met het oogmerk alhier verblijfsrecht te bekomen.

Het verzoek tot herziening is derhalve gegrond.";

2.4. Op 7 juli 1999 neemt de minister van Binnenlandse Zaken de thans bestreden beslissing tot verwerping van een verzoek tot herziening.

De bestreden beslissing luidt als volgt :

"(...)
Gelet op het verzoek tot herziening door betrokkene ingediend op 4 september 1997;
Gelet op het advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen van 20 januari 1999 die besluit dat het verzoek tot herziening gegrond is, omdat niet kan worden aangetoond dat XXX in het huwelijk zou zijn getreden met een in België gevestigde vrouw uitsluitend met de bedoeling hier verblijfsrecht te bekomen;
Overwegende dat artikel 10 van hogergenoemde wet de vreemdeling die wenst beroep te doen op gezinshereniging, oplegt niet alleen de intentie te hebben te komen samenwonen met zijn echtgenote, maar ook effectief en blijvend samen te wonen; dat de bedoeling van dit artikel niet alleen is huwelijken te vermijden die als enige bedoeling de vestiging in het Rijk hebben (waarvan het juiste gevolg de nietigverklaring van het huwelijk is), maar ook de nieuwe immigratie te beperken tot personen die een effectief familieleven hebben;
Overwegende dat er maar beperkte tijd samenwoonst is geweest, namelijk van 30 oktober 1996 tot einde april 1997.
Het verzoek tot herziening is verworpen.
(...)";

3.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 10, eerste lid, 4°, 23 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doordat het verzoek tot herziening door de commissie van Advies voor Vreemdelingen gegrond werd verklaard, dat de minister van Binnenlandse Zaken heeft nagelaten uitdrukkelijk te motiveren waarom het advies van voornoemde commissie niet werd gevolgd, dat de motivering van de bestreden beslissing bezwaarlijk afdoende kan worden genoemd nu het advies van de commissie van Advies voor Vreemdelingen geenszins wordt weerlegd, dat integendeel door de minister van Binnenlandse Zaken met een aantal duidelijke en niet-betwistbare feiten geen rekening werd gehouden;

Overwegende dat de verzoekende partij in de toelichtende memorie stelt te volharden in het middel;

3.2. Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat in de akte de juridische en feitelijke

overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn;

Overwegende dat de bestreden beslissing afwijkt van het advies dat de commissie van Advies voor Vreemdelingen had verleend; dat luidens dat advies het verzoek tot herziening gegrond is op het determinerend motief dat het niet meer samenwonen van het echtpaar (...) het gevolg (is) van het verstoren van de verstandhouding tussen de echtgenoten, waarbij vooralsnog niet kan worden aangetoond dat (verzoeker) in het huwelijk zou zijn getreden met een in België gevestigde vrouw uitsluitend met het oogmerk alhier verblijfsrecht te bekomen"; dat de verwerende partij door dit advies niet is gebonden, zodat het die overheid vrij staat daarvan af te wijken; dat in dat geval de hiervoor uiteengezette verplichting tot uitdrukkelijke motivering evenwel inhoudt dat de redenen waarom die overheid afwijkt van het advies, kenbaar moeten worden gemaakt in de akte; dat de bestreden beslissing zich beperkt tot het aanhalen van de draagwijdte van artikel 10 van de vreemdelingenwet en tot de overweging dat er maar gedurende een beperkte tijd samenwoonst is geweest; dat derhalve de bestreden beslissing niet de redenen doet kennen waaruit kan worden afgeleid waarom het advies van de commissie van Advies voor Vreemdelingen in andersluidende zin niet wordt gevolgd; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 juli 1999 waarbij het verzoek tot herziening van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 augustus 1997 van weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten, ingediend door XXX, wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari tweeduizend en twee, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **G. DEBERSAQUES.**